

Ižvalgos

Ar fizinė mirtis-aukščiausia išsilaisvinimo forma? Kai viskas pasibaigia, viskas tik prasideda... bet ir tai praeis, kaip dūmas išgaruos nebūties tuštybėje ...o žodžiai taps bereikšmiai prakalbinus tylą. Parodą skiriu savo mielai bobutei Aldonai, 2011-06-04 iškeliavusiai į Amžinąją Karalystę. Tu taip toli, Tu visada šalia ...Tu pavirtai mano angelu.

Kuo gyvenau 2010-2012m. periode šiandien pamatau dar kitu žvilgsniu: paliesta, bet neišsakyta, sujudinta, bet neiškapstyta, ką norėtusi išrėkti, drobės neatsako, įvairiausias mano išgyventas akimirkas, kurias man paruošė patirtis, ištirpdo užvaldęs laikinumo beprasmybės sindromas... bet vėl ateina pavasaris, vėl kažkur kukuoja gegutė (kaip gerai, kad vis esu su netuščia pinigė jai bekukuojant), ir vėl norisi tą gėrio dvelksmą įsileisti, apgaunant save, kad nėra pabaigos.

... bet ir tai jau buvo ... sako Mėnulis priartėjęs prie Žemės, kad dar kartą įsitikintų: visa, kas nauja, gerai pamiršta sena. Susipina kartais viskas ir tada klausai savęs: ar paprasti dalykai-Šventais Stebuklais vadinami tik Iliuzija, ar Iliuzija tai, kas vyksta?

Kuo giliau lendi, tuo greičiau tai pranyksta ...nes pasirodo jo didenybė Koks Skirtumas ir išsisklaido varginantys psichodelinių negalavimų debesys, juk viskas, tik akimirka ... ir nuojautos išsilieja drobėse, ir palengvėja, beviltiško klijedėsiai atsitraukia, kai emocijos nuspalvina būsenas slaptų troškimų ilgesiu, gal tam, kad destruktivusis esamybės virsmas man dar kartą patvirtintų : išlikti ar išnykti?

... pabėgti, paliekant spalvose „visa tai“. Ateinanti informacija apsigyvena dažuose ,o netrukus transformuojasi į „iš tikrųjų“. Tai vadinu kūrybos įžvalgomis- špousais: išlaisvinanti tiesa, lyg ji būtų tarpininkas tarp realiojo ir nepažiniojo pasaulių. Ir taip kiekvieną kart, tarytum, kas be žodžių kviestų: vėl gavai naują pranešimą ... jūsų sąskaita baigiasi, prašome papildyti ... „kažkas“ papildo ir ... kita stotelė vėl Nežinomybė.

Žiūriu, ką pritepliojau ...kas tai? ... nesuaugėlės „tuštybės išraiška“ ar žvilgsnis pirmyn? ...prisilietimas prie Amžinybės , o gal tiesiog matymas širdies akimis protu nesuvokiamo tikrumo?

Nesinori žodžių ... tik atrakinti sielos duris nematomu raktu ir viską paleisti...

Būties nevaldomumas krauna į patirties skrynią vis naujus išbandymus, o vaikas manyje kužda: neskubėk būti suaugusi, nes pasakose slypi laimės „sekretai“.

Kažką sutinki, kažką palydi į begalybę, pratrūksta ir atsiveri pasauliui: kad skausmo karštis įkūnija pilnatvės spindesį, o Tamsoje Saulė šviečia ryškiausiai, kad Kančia pasmerkia išlikimo šventės iššūkiui: tapti iš naujo arba pradingti ... kad viskas apgaulingai paslėpta, nes pasirodo, kuo gilesnis ilgesys, tuo didesnis sielos džiaugsmas. Viskas-vėjas ... Būk mano vėju...

Įtraukia asociacijos į kažkokią įdomybę: į ten, kur kažkada, kažką, kažkaip palikau, kad vėl prisiminčiau, vėl pakartočiau, vėl prasidėtų ...o rytas alsuoja nuojauta ... nes pyktis šiandien neateis ... dar nesusapnuotos misterijos pildosi ... toks skausmingai varginantis laukimas ... kodėl tavo bučinyš taip svaigina ... o šuo pasakė miau ... susapnuok mane iš naujo...

Egzistencinės beprasmybės kerai - ar žinai, kokie saldūs Meilės nuodai? Tu vėl išėjai ... Tu vėl atėjai...

Vienatvės hipnozė tauri. Jokių klausimų, jokių atsakymų ... tylą pakvimpa rytine kava ... kas toliau?

...ir taip kaskart, kasdienybės kelionė tęsiasi vis atverdama mano studijos duris būties iššūkiams, nes tik čia, „Mano erdvėje“, nerimas vėl pavirsta ramybės žiedais, nes tik čia gyvena tiesa: mano džiaugsmas ir skausmas, ilgesys ir viltis, juokas ir ašaros.

Lina Beržanskytė Trembo